

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **D. H.**, zast. Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2017, čj. OAM-54/LE-LE05-LE05-PS-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 7. 2017, čj. 17 A 56/2017-45,

takto:

- I. V řízení **se pokračuje.**
- II. Žádost o rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce podanou Nejvyšším správním soudem na základě usnesení ze dne 23. 11. 2017, čj. 10 Azs 252/2017-43, o níž vede Soudní dvůr řízení ve věci C-704/17, **bere** Nejvyšší správní soud **zpět.**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) byl rozhodnutím ze dne 28. 3. 2017 zajištěn podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Jako důvod zajištění žalovaný uvedl, že stěžovatel ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu podal žádost o udělení mezinárodní ochrany účelově, pouze s cílem legalizovat si pobyt a vyhnout se vyhoštění.

[2] Stěžovatel podal proti tomuto rozhodnutí žalobu. V ní namítal, že žalovaný v rozhodnutí o zajištění nedostatečně posoudil možnost uložení zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu, nevážil ani zásah do soukromého a rodinného života stěžovatele. Krajský soud žalobu věcně projednal a rozsudkem označeným v záhlaví ji dne 4. 7. 2017 zamítl jako nedůvodnou.

[3] Tento rozsudek napadl stěžovatel kasační stížností, kterou NSS obdržel dne 16. 8. 2017. V kasační stížnosti velmi detailně vysvětluje, proč bylo jeho zajištění v rozporu se zákonem i s právem EU. Dále vysvětluje nesprávnosti, kterých se údajně ve svém rozsudku krajský soud dopustil. Proto se domáhá zrušení tohoto rozsudku. Při předběžném posouzení věci se Nejvyššímu správnímu soudu jevila spornou otázka souladu § 46a odst. 9 zákona o azylu s právem EU (srov. obdobně § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017 Sb.). Toto ustanovení totiž stanovilo, že

[v] případě, že je zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.

[4] Dle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie se proto NSS obrátil ve věci výkladu práva EU na Soudní dvůr (usnesení ze dne 23. 11. 2017, čj. 10 Azs 252/2017-43) s touto předběžnou otázkou:

„Brání výklad čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU (Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 96) ve spojení s čl. 6 a 47 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, která znemožňuje Nejvyššímu správnímu soudu přezkoumat soudní rozhodnutí ve věcech zajištění cizince poté, co je cizinec ze zajištění propuštěn?“

[5] V návaznosti na uvedenou předběžnou otázku pak NSS stejným usnesením v souladu s § 48 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přerušil řízení (výrok II.), aby vyčkal rozhodnutí Soudního dvora. Řízení o předběžné otázce je vedeno Soudním dvorem jako věc C-704/17 *D. H.* Předběžná otázka byla zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie C 83, 5. 3. 2018, s. 12.

[6] Ústavnost ustanovení zákona, jehož soulad s právem EU zamýšlel NSS ověřit u Soudního dvora, zkoumal také Ústavní soud. Nálezem ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17, zrušil mj. § 46a odst. 9 zákona o azylu (a též obdobný § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017 Sb.) dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů. Dne 21. 1. 2019 byl tento nále zveřejněn ve Sbírce zákonů (č. 16/2019 Sb.).

[7] Jelikož Ústavní soud zrušil sporné ustanovení zákona o azylu, NSS nic nebrání posoudit kasační stížnost stěžovatele. V současné době v právním řádu ČR neexistuje dosavadní procesní omezení soudního přezkumu rozhodnutí o zajištění žadatele o azyl, který již není zajištěn. Ač je NSS přesvědčen, že by rozhodnutí Soudního dvora o předložené otázce významně přispělo k objasnění výkladu principů práva EU, musí konstatovat, že v projednávané kauze již není dán důvod, pro nějž se původně obracel na Soudní dvůr s uvedenou předběžnou otázkou. Vzhledem k tomu, že sporné ustanovení zákona o azylu zrušil Ústavní soud výše cit. nálezem, není již rozhodnutí Soudního dvora o této předběžné otázce nezbytné pro rozhodnutí v této věci. Soudní dvůr by rozhodoval jen o akademické otázce.

[8] Z uvedených důvodů rozhodl NSS o tom, že v dosud přerušném řízení pokračuje (§ 48 odst. 5 s. ř. s.) a zároveň v souladu s čl. 100 ve spojení s čl. 148 Jednacího řádu Soudního dvora vzal svou žádost o rozhodnutí Soudního dvora o uvedené předběžné otázce zpět. Poté je NSS připraven věcně posoudit kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. ledna 2019

pokračování

Zdeněk Kühn
předseda senátu